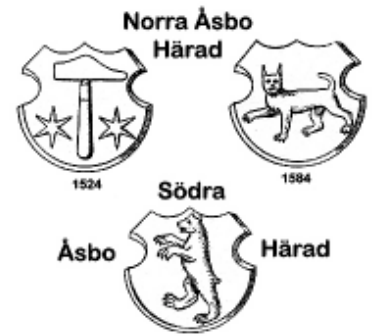

Åsbo Släktblad

Medlemstidning för Åsbo Släkt- och
Folklivsforskare

årg.19 juni 2006 nr.1

Ur innehållet:

N. Vrams kyrka

Regementspukslagaren

Per Nilsson i Forsby

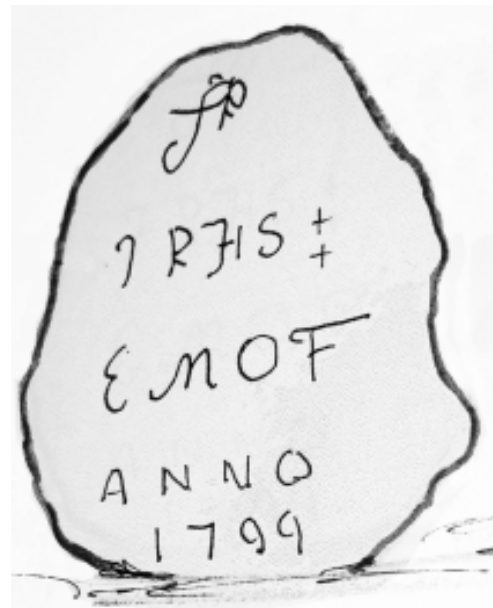
Maglerödsgården

Emigrantregister

Olander Sjöstrand

Nils Ljungberg

Höstens & vårens
aktiviteter

Den mystiska stenen

Tack Hjördis!

Åsbo Släktblad

Medlemstidning för Åsbo Släkt- och
Folklivsforskare
Årg. 19, jun 2006, nr 1

Redaktionen:

Sten Svensson, Bjersgårdsvägen 3,
264 32 Klippan tel. 0435-130 91

Lena Ringbrant Ekelund,
Kamrersg.17, 264 31 Klippan,
tel. 0435-71 10 60

redaktion@asbo-gen.com

Ansvarig utgivare: Bengt Emgård

Åsbo Släkt- och Folklivsforskare

Postadress: Box 191, 264 22 Klippan

Besöksadr.: Studiegården 47:an,
Storgatan 47, 2:a vån,
Klippan

Postgiro: 43 57 62-0

Bankgiro: 5044-2391

Medlemsavgifter 2006

Helår 100 kr

Familjemedlem 40 kr

Junior medlem 40 kr

FÖRENINGSLOKAL

Studiegården 47:an,

Storgatan 47, 2:a vån, Klippan

ÖPPET HUS, se programsidan.

Kontaktperson: Lars-Eric Jönsson

I lokalen finns föreningens

ARKIV innehållande:

- Antavlor, bouppteckningar, släktut-
redningar m.m.

- Böcker för släkt- och folklivs-
forskare.

- Register över bouppteckningar som
tillhört Klippans Tingsrätt.

- Material till försäljning, som t.ex.
antavlor, ansedlar, böcker och
kompendier.

- Tillgång till mikrokort, kort- och
rullfilmsläsare.

- Medlemstidningar från föreningar.

Här hålls även kurser i släkt- och
lokalhistorisk forskning.

Kontaktperson: Barbro Andréll

© Åsbo Släkt- och Folklivsforskare
och författarna som även ansvarar för
faktauppgifterna i sina artiklar.

Foto: Sten S eller Lena RE om inget
annat anges.

INNEHÅLL

Släktforskarvänner - <i>Bengt Emgård</i>	3
Från redaktionen	3
Kyrkan N Vram - <i>Sten Svensson</i>	4
Regementspukslagaren - <i>Kjell & Krister Sandberg</i> 5	
Domen mot Per Nilsson - <i>Stina Nilsson</i>	6
Emigrantregister - <i>Barbro Andréll</i>	7
Maglerödsgården - <i>Herbert Jönsson</i>	8
Olander Sjöstrand - <i>Thure Nilsson</i>	11
Nils Ljungberg - <i>Sten Svensson</i>	12
Åke Frennessons frestelse - <i>T & G Hannrup</i>	14
Erika från Fagerhult - <i>Sten Svensson</i>	15
Rekonstruktion av kyrkböcker	15
Ulla-Grett Johnsson - <i>Lena RE</i>	16
Årsmötet - <i>Lena RE</i>	17
Birger Ohlsson - <i>Lena RE</i>	18
Magnus Lindskog - <i>Sten Svensson</i>	19
Jordemodern Magdalena - <i>Lena RE</i>	20
Dis-Syd, domböcker - <i>Lena RE</i>	21
Höstens släktforskar dag	22
Hemsidan-lösenord - <i>Webmästarna</i>	23
Nyheter i arkivet - <i>Lars-Eric Jönsson</i>	23
Vårens program.....	24

Styrelsen 2006

Ordförande	Bengt Emgård	Hörsdal 2361	264 92 Klippan,
	tel. 0435-71 19 90		
v Ordförande	Birgit Nilsson	Snapphanev. 1	284 92 Perstorp
	tel. 0435-320 79		
Sekreterare	Kerstin Persson	Brogårdav. 1	26061 Hyllinge
	tel. 042-22 5368		
Kassör	Stina Nilsson	Ö Solgatan 4d	264 34 Klippan
	tel. 0435-71 11 14		
Arkiv	Lars-Eric Jönsson	Ringgatan 13	264 32 Klippan
	tel. 0435-103 81		

Hemsida: www.asbo-gen.com

Dataansvarig Alan Sejrbo-Petersen Knutstorp 3444 260 60 Kvidinge
tel.0435-126 15

Webmästarna Fredric Nilsson & Alan Sejrbo-Petersen
webmaster@asbo-gen.com

Vår förening är medlems-
förening i Sveriges Släkt-
forskarförbund och samar-
betar med Studieförbundet
Vuxenskolan Klippan/
Perstorp.

•••••
• **Nästa tidning** kommer ut •
• i dec 2006. Vi tar tacksamt •
• emot alla bidrag. Sista dag •
• att lämna manus är den 15 •
• okt. •
•••••

Släktforskarvännar

Världen runt om oss förändras ständigt och gränserna mellan socknar, län och landskap luckras upp. Även gränserna mellan länderna i Europa börjar långsamt tappa sin betydelse. Vi kan åka runt utan pass - tillverkning av varor sker nu enligt gemensam EU-standard - gemensam valuta har införts i många länder - även lagstiftning och allmänna regelverk påverkas och likriktas via Europarådet, EU-domstolen och andra centrala organ inom EU.

Den viktigaste identifikationen för en person har idag blivit det 10-siffriga personnumret - personens namn, födelseort, föräldrar, mm verkar nästan vara någon sorts kontrolluppgift för att verifiera att personnumret är rätt!

Men, som individer är de flesta av oss beroende av att vara förankrade till något och att veta lite om var man har sina rötter. Jag tror att detta

är en av anledningarna till att intresset för släktforskning ökar kraftigt och att vi kan glädjas av att ha fått många nya medlemmar i vår förening.

En annan anledning är naturligtvis att det blivit mycket lättare att komma igång med forskningen med alla de register och sammanställningar som finns lätt tillgängliga i vår datoriserade värld. Dessutom kan vi nu via mikrokort, Gensline och DigiArkiv gå in i källmaterial och verifiera många av uppgifterna. Tänk så svårt det var att komma igång innan kyrkböckerna var avfotograferade och kunde läsas på mikrokort.

På många medlemmars begäran och i samförstånd med föreningarna i Svalöv och Helsingborg har vi adopterat Ekeby socken och kompletterat våra mikrokort med N.Vrams socken som tidigare tillhört S. Åsbo härad.

Ett stort TACK till alla er som lagt ner mycket ideellt arbete på föreningens aktiviteter och administration - till nytta och glädje för oss alla.

HA EN RIKTIGT SKÖN SOMMAR!

Bengt Emgård

Från Redaktionen

Detta nummer innehåller en hel del material från Stenestad, V. Sönnarslöv och N. Vram som inte rymdes i det förra numret.

Det är så roligt att vi får så mycket bidrag och tips från er. Detta innebär att denna tidning innehåller 4 sidor mer! För att klara portogränsen måste vi skicka den utan kuvert. Vad tycker ni om det? Hör gärna av er till oss med era synpunkter!

Vi tar mycket gärna emot nya bidrag från er. Det kan vara något ni har skrivit, eller tips på något intressant vi kan skriva om. Varför inte berätta "Din släktsaga" för oss så skriver vi så gott vi kan.

Höstens tidning blir inget temanummer, eftersom tidningen nr 1 2007 ska bli ett jubileumsnummer. Mer om det till hösten, men börja gärna fundera på ditt ev. bidrag redan nu!

Trevlig sommar
önskar
Sten & Lena

KYRKAN I NORRA VRAM.

Kyrkan i Norra Vram är den äldsta kulturbyggnaden i socknen, något bevis för hur gammal den ursprungliga romanska kyrkan är, finns inte. Ej heller vet man åt vilket helgon kyrkan är byggd.

Prosten **Magnus Darin** skriver 1729, angående åt vilket helgon kyrkan är tillägnad, att kyrkan i Vram har ett sigill av stål med en bild av jungfru Maria med barnet på armen samt texten: ”*Sigillum Ecclesio Bramensis*”, d.v.s. Vrams kyrkas sigill.

Darin förklarad också att socknens namn i forntiden skrevs ”*Wråhm*”, för att den var belägen i vråån eller utmed den ena ändan av Söderåsen. Andra kallade socknen för ”*Bram*” av bramma eller pråla för dess vackra läge.

För att få lite grepp om när kyrkan är byggd lät man göra murverksundersökningar både 1979 och 1983. Antikvarie **Karna Jönsson** bedömer då att kyrkan är uppförd under tidig medeltid (c:a 1050-1200).

Kyrkan har som alla andra kyrkor från den här tiden byggts till. Valvslagningen har förmodligen utförts i två etapper enl. **Monica Rydberg**, som skrivit en bok i ämnet ”Valvslagning och kalkmålningar i Skånska kyrkor”. Den första valvslagningen i det äldre långhuset borde då skett under 1400-talets sista årtionde. Den andra kanske samtidigt som tillbyggnaden av långhuset ägde rum under 1500-talet. Därefter vet man att förändringar har blivit gjorda åren 1570, 1745, 1807 och 1818.

Vårt intresse går nu över till de gamla herremansgravstenarna, som ursprungligen har legat i kyrkogolvet eller i gravkoret. År 1863 beslöts att de befintliga ”likstenarna” skulle tas bort och ställas mot kyrkväggarna på lämpliga ställen.

Murare Lilja åtog sig att utföra detta samt att lägga om hela kyrkogolvet mot en ersättning av 25 riksdaler riksmünt (25 kronor).

En av stenarna är utförd åt det danska riksrådet **Claus Bilde** (.....-1558) och hans hustru **Elisabeth Ulfstand** (1505-1540).

Norra Vrams kyrka

Elisabeth U. är dotter till amiralen och riksrådet **Jens Holgersen Ulfstand** (1487-1523) och **Margaretha Arvidsdotter Trolle** (död 1522). Jens H.U. lät som bekant uppföra medeltidsborgen Glimmingehus 1499-1506.

Claus Bilde utmärkte sig som en av **Christian II:s** närmaste män under **Stockholms blodbad 8-9 november 1520**, för att några år senare deltaga på **Fredrik I:s** sida mot Christian II i böndernas kamp för frihet vid Lund 1525.

Claus Bilde hade ärvt gården Ljungsgård av sin far **Sten Bilde**. Den senare var den förste av släkten på Ljungsgård, tidigare ägare var Stig Krognos. Inblandningen i böndernas frihetskamp fick till följd att dessa brände ner Ljungsgård år 1525.

Av Claus och Elisabeths barn kan nämnas bl.a. **Beate Bille** (1526-1605), som med sin man **Otto Brahe** (1518-1571) fick sonen **Tycho Brahe** (1546-1601).

Utvändigt på den norra sidan av kyrkan hittar vi en annan intressant ”liksten”, nämligen den över **Jens Bille** (1531-1575) också ett barn till Claus B. och Elisabeth. Jens Bille var länsherre på Gotland 1560-1571, och när han kom hem beslöt han att flytta till fädernegården Ljungsgård.

Någon kilometer uppströms bäcken, som flöt förbi Ljungsgård, började Jens B. 1571 att bygga den nya gården på några holmar. Placeringen var bättre ur försvarssynpunkt och gården kallade han **Billesholm**. Av Billesholms gårds gamla åkermark har det idag blivit Billesholms tätort.

Billesholmgården var under den danska tiden privatägt och ingick som ett av ”vederlagsgodsen” som svenska kronan fick i utbyte mot Bornholm.

Vid mitt besök i Norra Vram en lördag i februari, passade jag även på att besöka Hembygdsföreningen i det gamla prästhuset. Eftersom jag förmodligen såg lite vilsen ut, var det en äldre man, som kom fram och hälsade, samt frågade om han kunde vara till hjälp. Om han kunde, det var författaren **John Johansson**, som har skrivit bl.a. boken ”Norra Vrams kyrka” och två andra böcker om Norra Vrams socken.

Jag kan lugnt säga:” Tack John för vårt samtal och utan dina böcker hade denna artikel inte blivit av”.

Sten

Källa: Nämnade böcker av John Johansson

Internet (Google)

Regementspukslagaren Andreas Johansson i Övad

Av Kjell Sandberg & Krister Sandberg

Detta är berättelsen om Andreas Johansson, regementspukslagaren från Övad i Vedby i början av 1700-talet och hans samröre med två andra militärsläkter i Nordvästskåne.

Stoff till berättelsen har främst hämtats ur äktenskapsmåls-handlingarna i Lunds Domkapitel (AI:7, FIIf:25 och BI:22. Fall nr 18) och ur hans tjänsteansökan som återfinns i Skånska Guvernements-kansliets handlingar (DIVc:24). Övriga källor är domböcker i Norra Åsbo härad samt kyrkböcker.

Andreas historia

Andreas Johansson föddes i början av 1680-talet i Holstein. I unga år, i början av 1690-talet, tar en **Kapten Borck** honom med ut i världen som en ung och oförståndig pojke. De följande 16 åren tillbringar Andreas på kontinenten och avancerar till löjtnant både i prussisk och i polsk tjänst.

I början av 1700-talet träffar han en dotter till **Burggreven Gottfried Breuer** i Tauroggen i östra Preussen (nuvarande Litauen) och ingår äktenskap med henne. Äktenskapet blir inte långvarigt då hans hustru avlider i mars 1706 i Preussen.

Under 1709 begär Andreas avsked från sin tjänst i armén och beger sig till Sverige från Polen genom att sträckrida till Malmö för att tjäna den svenske kungen **Karl XII** som han ser som den främste av alla potentater vid den här tiden.

I Malmö den 12 oktober samma år lämnar han så in sin ansökan till **Generalguvernören Magnus Stenbock** om att få gå i svensk tjänst. Helst vill han ingå i kavalleriet. Hans ansökan beviljas och i augusti 1710 blir Andreas antagen till regementspukslagare i Norra Skånska Kavalleriregementet med Övad i Vedby socken som boställe.

Troligtvis via sina kontakter vid regementet blir han bekant med **Maria**

Elisabeth Roland, dotter till avlidne **Regementsfältskären** vid regementet **Jacob Roland**.

Bröllopsproblem

Andreas och Maria Elisabeth planerar att gifta sig men det sätter prästen i Gråmanstorp **Andreas Gemzeus** stopp för. Gemzeus vågar nämligen inte viga dem eftersom Andreas inte kan övertyga honom att han är ledig till äktenskap.

Saken behandlas i juni 1711 av domkapitlet i Lund där Andreas uppvisar ett brev som hans före detta svärfader **Breuer** har skrivit till honom, daterat i Tauroggen den 8 augusti 1709, med uppgifter om att Andreas saliga frus syster (dvs. avlidna hustruns syster) **Anna Maria** har avlidit den 12 juni.

Förutom dessa familjenyheter redogör Breuer även för alla saker som han har uppmanats att skicka till Andreas med båt och en rapportering av de senaste internationella krigsnyheterna. Bland annat har Breuer fått höra att det har varit ett stort slag mellan svenskarna och moskeviterna och att svenskarna har lidit nederlag. Ca 8.000 man skall ha blivit kvar på slagfältet och ungefär 4.000 tillfångatagna, däribland **generalerna Rensköld** och **Lewenhaupt, greve Piper** och många överstar, kaptener, löjtnanter och fänrikar. Med resten av manskapet, ca 10.000 man, skall Karl XII ha retirerat till Orlinowa. Och om

man inräknar den polske kungen **Stanislaws** trupper på 16.000 man, resonerar Breuer att med dessa 26.000 till sitt förfogande är kriget snart i full gång igen. Vi har här alltså en rapportering om svenskarnas nederlag vid Poltava den 28 juni 1709.

Domkapitlet accepterar motvilligt Andreas historia, och ger sitt bifall under förutsättning att Gemzeus bör jämföra, i skrift och stil, Breuers aktuella brev med flera andra brev som Breuer skall ha skrivit till Andreas och som han skall ha liggande hemma i Övad. Vigseln sker den 9 september 1711, men inte i Gråmanstorp utan i Riseberga. Äktenskapet blir barnlöst men de uppfostrar istället hustruns systerdotter **Rebecka Slevogt** som enligt ett testamente mellan Andreas och Maria Elisabeth från 1731 är antecknad som arvtagare efter de båda.

Maria Elisabeth avlider troligtvis 1739. Den 26 december 1739 gifter Andreas sig för tredje gången, denna gång med **Annika Brun**, änka efter **trumpetaren Magnus Friberg**. Detta ses tydligen inte med blida ögon av Rebecka utan en hätsk arvstvist blossar upp i början av 1740-talet. Rebecka anklagar bland annat Andreas, Annika och hennes släktingar för att försnilla hennes kommande arv. Andreas å sin sida hävdar att hon fått en god uppfostran av honom och hans tidigare hustru och att hon är otacksam. Efter ett tags processande ingår parterna en förlikning. Det är frestande att anta att ett nytt äktenskap ligger bakom förlikningen.

Det är nämligen så att Rebecka gifter sig 1743 i Vedby med Annika Bruns son **Thomas Friberg** från sitt förra äktenskap. Vid den här tidpunkten bör Andreas vara drygt 60 år och han väljer att ta avsked från regementet den 30 augusti 1743 efter nästan 33 års tjänstgöring. Han efterträds av ingen mindre än styvsonen och fosterdotterns man Tomas Friberg som innehar tjänsten fram till sin död 1770.

* * *

Domen mot Per Nilsson i Forsby

Av Stina Nilsson

Under åren som släktforskare stöter man på olika förseelser och här följer en.

Rusthållaren Per Nilsson i Forsby fick sitta ett år på Kristianstads Fästning efter följande förseelse som hände år 1840.

Per Nilsson hade angivit **Anna Pålsdotter**, hustru till torparen **Ola Persson** i Krika hus, för att natten mellan den 18 och 19 augusti olovligen ha tillgripit växande lin på Per Nilssons ägor. Rannsakning skedde vid urtima ting den 14 sept. 1840.

Per Nilsson berättade att han på aftonen den 18:e efter intagen kvälls- vard fick reda på att Anna Pålsdotter ruskade växande lin på ägor som han hade arrenderat av Herrevadskloster. Han begav sig dit för att sätta stopp för detta och såg personer sysselsatta med att ta lin på ägorna, men pga mörkret kunde han inte urskilja dem. En kvinna hade tagit i Per Nilsson, och eftersom han inte visste om det var en förklädd karl, så slog han henne med åtskilliga slag med en käpp. Han grep henne och förde henne till sitt hem där han höll kvar henne över natten. Nästa dag förde han Anna Pålsdotter till Häradshäktet. Senare släppte åklagaren henne.

Anna Pålsdotter kunde inte inställa sig pga skadorna som Per Nilsson hade åsamkat henne (läkaren **Assesor Andersson** intygade att så var fallet), så hennes man Ola Persson kom istället. Han berättade att Per Nilsson hade arrenderat de s.k. Hafgård- ägorna vid Kejsarhuset, men att disponenten på Herrevadskloster hade överlåtit arrendet till **Nils Olsson**. Ola Persson hade kommit överens med Nils Olsson att han skulle få så lin på hälften av Kejsarhusets ägor.

Den 18:e aug. ruskade hans hustru Anna Pålsdotter och Nils Olssons

Karta över Hafgård år 1926

Ungefär vid de ditsatta markeringarna A och B, låg två torp med namn Kejsarhuset.

piga **Bengta Bengtsdotter** upp linet. När de senare med hjälp av änkan **Bengta Olsdotter** var sysselsatta med att sätta upp linet, kom Per Nilsson dit. Han slog Anna Pålsdotter så det var fara för hennes liv. Därefter förde han henne med våld till sitt hem, vaktade henne hela natten och förde henne till häktet nästa dag. Ola Persson ansåg att Per Nilsson måste ställas till ansvar för detta.

Vittnet Nils Olsson bekräftade att han arrenderat Kejsarhuset och att Ola Persson hade fått tillåtelse att så linfrö på halva stycket. Undantagskontraktet lästes upp och därefter tillkännagav Per Nilsson sin levnadshistoria. Han sa att han aldrig gjort något brottsligt och att han ansåg att han inte hade gjort det nu heller, allra helst som han inte kunde finna någon brottslighet i att häkta en tjuv. Han erkände att han hade känt igen Anna Pålsdotter ute på Sörlandet och att han hade gett henne åtskilliga slag för att hon var stursk. Dessutom påstod han att Nils Olsson hade tagit bort gärdsgården som skulle skilja Kejsarhusets ägor från Hafgård. Han ansåg inte att det inlämnade Undantagskontraktet var giltigt och påstod även att linet

stod utanför gränsen och inne på Hafgård's ägor.

Vittnet Elna Andersdotter som bor i ett torp nära Kejsarhuset hade samma afton som Anna Pålsdotter blivit häktad hört följande från linlandet: "Min käre Per Nilsson slå mig icke" varpå Per Nilsson svarat "Din tjuv-kona, du skall verka här om dagen och icke om nätterna". Eftersom det var mörkt hade vittnet inte sett personerna men känt igen rösterna.

Vittnet Bengta Olsdotter hade hjälpt till med uppsättningen av linet när Per Nilsson i skymningen kommit springande. Han fattat tag i ena ärmen under det han med en käpp så stor som en smal ärm, tilldelat Anna Pålsdotter ett slag i pannan så hon föll omkull och erhöll en större knuta. Därefter hade han sparkat henne. Sedan hon rest sig upp igen, gav han henne ytterligare slag i huvudet så att hon åter föll och erhöll ett större sår efter slaget. Efter detta blev vittnet rädd och sprang till Stackarp för att kalla på hjälp.

När vittnet kommit omkring ett bösskall från stället hördes att Per Nilsson fortsatte ofredandet. Han

befallde sedan sin brorson **Nils Forsberg** och smeden **Christoffer Hallbeck** samt drängen **Anders Bengtsson** och **Ola Svensson** i Forsby att ta Anna i förvar. Det hördes ytterligare slag som förmodades träffa Nils Olsson som sedan kom till det ställe där vittnet stod och visat ett större hål på käften.

Bengta Bengtsdotters vittnesuppgifter var ungefär likalydande.

Ola Svensson vittnade att han den 18:e varit på arbete hos Per Nilsson och efter kvällsmaten blivit tillsagd jämte brorsonen Forsberg, smeden Christoffer Hallbeck och Anders Bengtsson att gå till Kejsarehuset för att "taga ohyra".

Anders Bengtsson vittnade om att Per Nilsson sprang över gärdesgården

och frågade vad det var för "Djefflar" varpå Anna Påhlsdotter sagt sitt namn, varefter Per Nilsson ofredade henne på sätt som beskrivits tidigare. Därefter förde han henne med sig hem, varpå hon under färden klagade att hon frös om fötterna. Då trampade han henne på fötterna och förklarade att han skulle värma henne. Inkomna i Per Nilssons stuga bad Anna att få lägga sig på en soffa vilket Per Nilsson förbjöd, samt istället anvisade henne att lägga sig på golvet, varefter hon bannades under Forsbergs uppgift om natten. Nästa morgon avfördes hon till Åby Härads häkte och vittnet tilläta att Anna Påhlsdotter var mycket illa däran och hade ett stort sår i huvudet.

På tredje rättegångsdagen blev utslaget att linet var odlat på Nils Olssons ägor och inte tillhörde Per Nilsson. Vidare fastslogs att Per

Nilssons häftiga lynne inte var någon ursäkt.

Per Nilsson dömdes till böter för att ha tilldelat Anna Påhlsdotter sår och blemmor och svullnader, samt ett års fängelse på Kristianstads fästning. Om Per Nilsson inte förmår betala böterna, skall han arbeta 4 månader på samma fästning, samt för övriga böter med 24 dagars fängelse vid vatten och bröd. Per Nilsson skall även inför Häradsrätten göra offentlig avbön till Anna Påhlsdotter och Nils Olsson. Vidare blev utslaget att Per Nilsson skall ersätta Anna Påhlsdotters lidande, samt Ola Perssons och Nils Olssons kostnader. Per Nilsson skulle sändas med nästa fångtransport till Kristianstads fästning.

Per Nilsson förklarade sitt missnöje med anledning av utslaget.

* * *

Barbro Andrélls emigrantregister

En vacker vårdag för ett antal år sedan fick jag ett telefonsamtal från turistbyrån i Klippan.

"Vi har besök av 4 personer från Californien som söker sina rötter, förmodligen i Vedby, kan Du hjälpa till?"

"Ja ...jo... det beror ju lite på vad dom själva vet, men jag kommer!"

10 minuter senare hälsar jag på två äldre herrar och deras förtjusande fruar. Männen är bröder och det är deras far som utvandrat till Amerika, snickare skulle det visa sig och verksam som byggmästare "over there".

Kunskapen om Sverige och sitt svenska ursprung bestod i ett foto av skolan i Bjärröd i Vedby socken och en gulnad dödsannons efter deras farfar från 1905.

Efter två dagars letande på pastorsexpeditionen, mikrokort, bouppteckningar och kommunarkiv,

hjälp från andra forskare och en stor portion tur, har bilden klarnat och en, om dock liten, antavla kan överlämnas till de mycket tacksamma besökarna.

Redan medan sökandet pågick fick jag iden att försöka sammanställa ett register över de personer som utvandrat från våra härader till andra delar av världen. Ett sådant register skulle underlätta ett sökande som ovan, och kanske också vara till gagn i andra sammanhang.

På höstkanten samma år började jag det, som det skulle visa sig, väldigt roliga men ganska tidsödande arbetat med att gå igenom ut- och inflyttningsböcker och husförhörlängder på jakt efter personer som utvandrat, och att sedan sammanställa uppgifterna i ett sökbart datorprogram. Vedby, Västra Sönnarslöv och Gråmanstorps socknar blev först färdiga, senare tillkom Östra Ljungby och Källna. Under arbete är Riseberga och Färingtofta socknar som förhoppningsvis blir klara under 2006.

Målet med registren är, förutom en sammanställning av personuppgifter och utresedata, även att finna så mycket som möjligt om var och en som reste, och förhoppningsvis också något om själva resan.

Många som for till Amerika under den sista stora utvandringsvågen runt 1890, återvände till hembygden, uppgifter om detta försöker jag också att komplettera med. Familjeförhållanden, bosättningsort i Amerika och dödsdatum har också sin självklara plats bland "övriga uppgifter".

De färdigställda registren finns i pärmar i vår föreningslokal men är även sökbara på föreningens hemsida www.aasbo-gen.com.

Jag tar tacksamt emot såväl komplementeringar till som rättelser av uppgifterna i registren, antingen personligen eller direkt vid sökningen på hemsidan.

Barbro Andréll

Maglerödsgården

Minnesanteckningar av Herbert Jönsson, Stenestad

En epok som jag faktiskt tror betytt mycket för Stenestad och Maglerödsbygden tänker jag här berätta om eftersom jag snart är den ende som genom fakta och hörsägen vet något om äldre tiders händelser i och omkring Maglerödsgården.

I början på 1880 kom det en man från Borsholm i Danmark till Magleröd. **Carl Valdemar Theoder Bauer** hette han, han var född 1852 således omkring 30 år. Hans far var tysk och kom från Hannofer. Modern var från Köpenhamn och hette **Sophia Caroline Piper** vars anor man genom släktforskning kan följa långt tillbaka i tiden.

Carl Bauer kom till Magleröd och var nog lite av en äventyrare som gav sig upp på Söderåsen, på, som man sade "väglöst land". Han annonserade efter hushållerska i en tysk tidning och fick svar från **Johanna Catharina Maria Struwe**, dotter till **Politimester Struwe**. De gifte sig den 12 januari 1884. De fick 11 barn på 15 år. Bland barnen var **Elsa** som blev min svärmor. Hon var född den 12 april 1889 och gifte sig med **Anton Svensson**. De fick 2 barn, **Henny** och **Harry**. Jag gifte mig med Henny den 12 april 1941. Hon gick bort 1993.

*Herberts hustru Henny
Foto hos Herbert Jönsson*

*Herbert Jönsson berättar för Lena om sin hustru Hennys
släktgård Maglerödsgården.*

Hon var mycket intresserad av släkten men nu har jag inte henne att fråga längre så nu blir det mer ur minnet.

Gamla Maglerödsgården låg några 100-tal meter högre upp än den nuvarande gården. Där låg två gårdar nära varann och det sägs att pigan råkade välla fotogenlampan i hackelsemaskinen så att båda gårdarna brann upp.

Bauer byggde då nya hus på den platsen där Maglerödsgården finns idag men även här brann en stor byggnad som kallades Hjälms. Jag minns ännu hur jag såg röken när jag gick hem från skolan, det var i slutet på 20-talet men det var långt efter det att Bauer hade sålt gården. Det var självantändning genom dåligt skördad havre i stora mängder.

Före Bauer fanns inga riktiga vägar utan man följde så kallade "kostigar" men när Bauer kom till Magleröd rustade han upp vägen till Bonnarp som fick den sträckning som den har idag. Förut gick den förbi Holmahus och upp i Järbäckskog. Det sägs att han har planterat kastanjerna längs

vägen. Även vägen mot Gålarp rättades till.

När det var tal om att bygga skola i Stenestad så ville Bauer att skolan skulle byggas vid Gålarp eftersom den största folkmängden i församlingen fanns i Magleröd och Dragesholm. Då han inte fick sin vilja igenom skaffade han guvernant till sina barn som alltså fick gå i skola hemma. En gång på 40 eller 50-talet hörde jag i radion en som varit guvernant hos Bauer, hon berättade om när hon kom upp till Magleröd när hon var ung. Hon tyckte att det var ett äventyr att komma till helt främmande människor men hon trivdes bra.

Det sägs att Carl Bauer trivdes med att gå med bössan och var lättsam att komma överens med. Frun var mer formell och ville att folket skulle säga "Patron" till honom. Själv sa han att han var "Patron utan fason". Det var många pigor, drängar och daglönare. Jag har ett fotografi där man kan se att fjorton personer arbetade med "höstnad" men en del var egna barn.

Skördefolk 1904 på Magleröds ägor fr v Elsa & Ellen Bauer, Signe (guvernant), Helga (hush.elev), Sophie Bauer, Gerda Holm, Aron (knorr) Andersson, Lina (Kronbergs Lina), Nils Jönsson, Elin Andersson, Max Bauer, August (Allehanda) Andersson, rättare Otto Persson, sittande Anna & Olga Bauer
Foto hos Herbert Jönsson

Någon gång i början på 1900-talet delades gården upp. Själva Magleröd arrenderade Inspektoren som gifte sig med äldsta dottern Sophia. Han hette **Otto Persson**. Självs byggde Bauer en ny gård "Jägersberg" och drev också ett danspalats där. Där var förnöjelse med till exempel skjutbana, kägelbana m.m. Platsen låg med utsikt över Bonnarp och Ljungbyhed och där fanns mycket militär och därifrån gick mycket folk upp till Jägersberg och dansade. Och ännu mera långväga ifrån kom folk för att dansa till bland annat musik av **Per Berndtsson** och

hans familj. En generation före mig brukade tala om att dom varit och dansat på Jägersberg.

1915 såldes hela Maglerödsgården till **Schlasberg** och **Persson** och byggnaderna på Jägersberg revs och byggdes upp på annat håll. Jag minns när jag var ung brukade vi gå och se på ruinerna. Då kunde man se bäsen där korna varit uppbundna. Där fanns också fiskedammar där man samlat vatten för ett vattenfall för att driva en liten kvarn och en spånhyvel. Jag vet inte om Bauer själv gjort dämnet.

Äldsta barnet **Valdemar** föddes den 16 februari 1885. Han blev sjöman och seglade bland annat till Sydamerika. När han kom till Panama slutade han som sjöman och började arbeta med byggandet av Panamakanalen som

Ingrid Bauer Somosa, barnbarn till Valdemar i Bolivia, besökte Stenestad 2001.

Herbert Jönssons foto

maskinist. Sen kom han till Brasilien och blev lokomotivförare. Därefter kom han till Bolivia. Hur han kom dit vet jag inte, kanske vandrade han. Han gifte sig där med halvindiiska från indianstammen Chiquitio. Hon hette **Mathilda Samosa**. Henny brevväxlade med Valdemar och ville att han skulle komma till Sverige men han trodde inte att han skulle klara av klimatet här. Han sade att han bott så

Nya Maglerödsgården. Foto från 1901 på familjen Bauer. Herbert Jönsson har fotot och vet alla namnen.

Den nuvarande Maglerödsgården.

många år i "drivhus". En av hans söner **Odin** kom hit och hälsade på 1983. De talar spanska så det var svårt att samtala med dem. Odin hade lovat sin far Valdemar "Bill Bauer" som han kallades, att hälsa på släkten. Två av Bills söner var med i regeringen en tid men det var ett farligt uppdrag för en del av regeringsmedlemmarna blev skjutna så sönerna slutade med sina uppdrag.

Äldsta dottern **Sophia** på Maglerödsgården utvandrade till Danmark 1902 men kom tillbaka och gifte sig med inspektoren 1905.

Holger reste till Danmark 1913 och de övriga 1915 sen Carl Bauer sålt Maglerödsgården. Carl Bauer hade då han flyttade varit i Sverige omkring 35 år. Han sa då att när man pratade om honom i Sverige så kallades han "dansen i Magleröd". I Danmark blev han sedan kallad för "Svensken i Sorö".

Ingen av pojkarna ville bli lantbrukare i Sverige. De tänkte med fasa på den myckna stenen och de kalla vintrarna. Men alla skaffade lantbruk i Danmark eller gifte sig med lantbrukare, alla utom Olga som var ogift.

Jag skrev att alla utvandrade till Danmark 1915 men ser i papperna att Max inte flyttade till Danmark förrän 1931. Var han bodde under tiden här i Sverige har jag inte kunnat ta reda på.

Carl och Maria Bauers barn:

- Valdemar** Carl Emil "Bill" född den 16/2 1885
- Sophia** Augusta Margareta född den 27/2 1886
- Max** Henry August född den 3/5 1888
- Elsa** Martha Camilla född den 12/4 1889
- Ellen** Emma Caroline född den 17/5 1890
- Otto** Hjalmar född den 3/10 1891
- Olga** Johanna Karoline född den 12/9 1892
- Holger** Alfred Knud född den 14/11 1893
- Martha** Emma Louise född den 6/7 1896
- Anna** Camilla född den 18/3 1897
- Carmi** Ebba Maria född den 24/9 1900

* * *

Herberts moster Ruth Johansson och John Olssons bröllop på Holmahus år 1917. Framför bruden står syskonen Elsa och Herbert Jönsson. Bilden tillhör egentligen artikeln i föregående nummer, men den fick inte plats då.

Foto hos Herbert som vet alla namnen.

Olander Sjöstrands oäkta son

Berättat av Thure Nilsson

Barnbarnet Thure Nilsson

När **Thure Nilsson** började släktforska för cirka 30 år sedan, ville han bl.a. försöka få reda på mer om **Olander Sjöstrand**. Det påstods nämligen att han var Thures farfar. Thure tyckte att det var konstigt eftersom de hette Nilsson i efternamn och inte Sjöstrand.

På landsarkivet i Lund hittade Thure ingenting nytt i födelseboken för Färingtofta. Där stod det bara att **Emilia Nilsson** hade fött en oäkta son vid namn Oskar.

Nära släktingar till Thures far Oskar berättade för honom att Emilia var havande när hon skulle gifta sig med **Nils Nilsson**. Då krävde han att fadern till det blivande barnet skulle betala. Emilia kallade på Olander och därefter betalade han regelbundet fosterlönsbidrag till henne. När Olander betalade sista gången till Emilia lär han ha sagt: "Detta blev dyrt, men vi hade roligt."

Olanders son fick namnet **Oskar Nilsson** och växte upp tillsammans med många halvsyskon i Färingtofta Rye. Han gick under namnet "Mors påg" och hade en svår uppväxt. Han gifte sig senare och bosatte sig i

Koholma, Färingtofta där bl.a. Thure föddes. Oskar kände till sin far Olander och de lär ha träffats ibland, men Thure fick aldrig möta sin farfar.

Olander gifte sig med **Elna Johansson** från Hallaröd och de fick bara ett barn, en son som de lustigt nog döpte till **Oscar (Jöns Oscar Sjöstrand** f. 1902-11-26). Thure har hört av vänner till Olander att han var en öppen och trevlig person som gärna berättade historier.

Olander Sjöstrand var född den 13 feb 1866 i Rögnaröd, Färingtofta. Hans fader var **Jöns Nilsson** (f.1830 i N Rörum) och hans moder var **Cecilia Olsdotter** (f. 1838 i Klingstorp 3, Färingtofta). De hade 11 barn och hade ett litet torp på ca 2 tunnland jord, med en ko och gris.

Lena RE

Olander Sjöstrand

Föräldrarna Jöns Nilsson och Cecilia Olsdotter, Rögnaröd, Färingtofta

Möte med Nils Ljungberg

När jag skall försöka sammanfatta mitt intryck av besöket hos Nils Ljungberg, kommer jag osökt att tänka på ordspråket "Det som hr. x inte vet om y, är inte värt att veta". I detta fall byter vi ut x mot *Nils Ljunggren*. och y mot *Stenestad*.

Det var i februari, som Lena och undertecknad åkte till Bjuv, för att intervjua Nils Ljungberg. Vi hade fått tipset av **Herbert Jönsson** i Stenestad (se artikel s. 8 och i föregående nr).

Dragesholm

Nog fick vi reda på både det ena och det andra. Både Lena och jag har kopplingar till torp på Dragesholms gods och blev lovade en guidning till dessa gamla ruiner framåt våren. Kul..!

Åt ägaren på Dragesholm, **Carl Bennet**, har Nils gjort en historik över godset. Han har bl.a. översatt samtliga arvsskifteshandlingar från 1635 och framåt.

Fotoutställning

Näväl, Nils har gjort en fantastisk fotoutställning med c:a 400 bilder över Stenestad. Utställningen har varit i Stenestad givetvis och Svalöv. I

Sten och Nils tittar på videon från Klöva Hallar

februari var den i Åstorp, i Klippan tre veckor i april och Bjuv får besök två veckor i maj. Hoppas att ni har uppmärksammat den!

Filmer

Dessutom har han gjort en filmdokumentation över Stenestads socken. Den är på totalt 54 timmar redigerad film!

Då har han samarbetat med författaren **Bror Johansson**, född i Magleröd, men som numera bor i Ängelholm.

Nils har även illustrerat ett flertal böcker åt honom bland annat "*Åsa-Hannas Dotter*", "*Gårdarna vid skiljevägen*", "*Klangen*" och "*Thea på Ulfsgården*". Detta är fyra bonderomaner från trakterna på åsen.

Klöva hallar

Nils Ljungberg är inte bara inom Stenestads socken och forskar utan även grannsocknarna kan få besök. Lena och jag fick se en liten bit av en film, som var tagen i Klöva Hallar med författaren Bror Johansson som intervjuare. Framträdande roller i denna film kan nämnas **Stig Nilsson, Folke Jönsson, Agne Lindberg och Bengt O. Bengtsson**. Filmen kommer Nils att visa för oss på vårt julöppet-hus.

Tillverkat skyltar

Samtliga 21 torp på Dragesholms gods är dokumenterade. Nils har tillverkat skyltar med historik över dessa och placerat dem på åsen.

Den lille havfruen

Till statyn "*Den lille Havfruen*" tillverkad av skulptören **Edvard Eriksson** (1876-1959), och Dragesholms gods, har Nils hittat nog så intressanta kopplingar.

Frågan, som inte är besvarad är, vem stod modell till "lille Havfruen"?

Utställningen på Klippans bibliotek

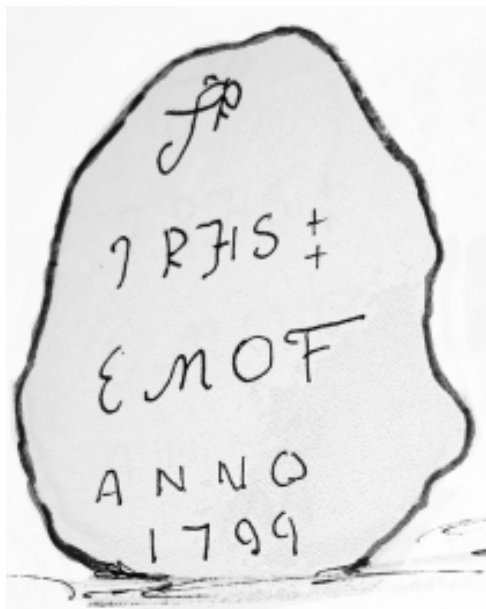
Konsthistoriker tror sig veta, att den danska balettdansösen **Ellen Price** var modellen. Nils Ljungbergs teori är att det var **Eli Kielland**, hustru till **C.G. Kühle**, ägare av Dragesholms säteri under åren 1908-1918.

Under åren 1911-1912 anlätades en av Nordens förnämsta trädgårdsarkitekter **Edvard Glesel**, för att utföra förslag och ritningar på en parkanläggning vid Dragesholm. Samtidigt pågick arbetet med "Den lille Havfruen". I umgängeskretsen till fam. Kühler ingick både E. Eriksson och E. Glesel och även den kände bryggaren **Jacobsen** (ägaren av Carlsbergs bryggerier).

Det är, menar Nils inte långsökt att tänka sig att både ide' och skisser till "Den lille Havfruen" har fötts och utförts på Dragesholm, och att den skulle stå som staty i någon av Glesels utsmyckningar vid Dragesholmssjön. Modellen skulle då helt följdriktigt vara Kühlers vackra hustru Eli Kielland. Varför statyn sedan hamnade på Langelinie i Köpenhamn, är en annan fråga.

Den mystiska stenen vid Krogeholm

Nils berättade att det finns en mystisk sten ca 1000 meter väster om Dragesholms gård.

Den mystiska stenen vid Krogeholm

Den står placerad intill ruinerna av Krogeholm, den gård som på 1620-talet sammanslogs med gården Drogeröd och blev då upphovet till Dragesholm. Efter att Krogeholm upphört kallades platsen för Ekeshus fram till 1824 då platsen benämns för Nybygget.

I vilket syfte denna sten är placerad är okänt. En del av tecknen är svårtolkade, berättar Nils, men längst upp tror han att det är ett bomärke. Därunder står det bl.a. **RHS** och det står troligen för **Robert Holmström**.

Plustecknen betydelse känner han inte till, men C står troligen för **Cajsa**, M står troligen för **Maria** (Oberias döttrar) O står troligen för **Oberia** (Holmströms svämor) och F står troligen för **Fraser**.

På vår fråga, om det här med filmning, intervjuer och övrig dokumentation var ett livsverk för Nils, var svaret att "Nej, det är först när jag sålde min ICA-affär i Mörarp 1989, som jag har haft tid med detta".

Nils fru **Lizzie** är en mycket aktiv släktforskare och är på någon linje nere på 1200-talet. Lizzie hjälper även Nils med renskrivningar, kopiering och övriga datorarbeten.

Svalövs kulturpris 2002

All dokumentation, som Nils tar fram, tillställs *Stenestads Hembygds-förening* i efterhand. Det är inte konstigt att han fick Svalövs Kulturpris 2002.

Det finns fantastiska människor ute i våra bygder. Lena och undertecknad gör vårt bästa för att leta upp dem. Intressant och lärorikt...!

Sten

Trulsatorpet Magleröd
Teckning av Nils Ljunggren, Färgsatt av Jim Julin

ÅKE FRENNESSONS FRESTELSE

Av Torsten & Gertrud Hannrup

Ur kyrkobok från Östra Broby Anno 1736 Geline 1732.55.106800

Undersökning angående gossens i Däningarum **Åke Frennesson** frestelser som begyntes d.21Februarii innevarande år och (gud bättrat) ännu continuerar, samt Wederbörandes hvar för sig, Instyckta Swar och Rättelser.

Inhyses gamla pigan **Gunnila Olofsdotter** at Lördagen d 21 Februarii, tå gossen mot aftonen, sprang ut på ijsen at slå kana på åån, blef han (som han sagtt) warse en hwiter katt, efter han hwilken han slog med en Swinjetråd, tå ock Katten reste sig i vädret, och med 2 faseligt stora röda ögon begynte se på honom, hwaraf gossen förskräckt lopp hem.

Och berättar hon i att gossen (som hon tyckte) war drucken, och kan detta så mycket mera skönjas, som gossen, förrän han gick uth, föräldrarna owitterligen warit i huset uti ett skåp och supit brännevijn, wid pass för en stywfer hwilket granqvinan samma dag insatt.

Natten therpå, begynte thet i stugan i bordet och wäggen öfwer bänken, theri gossen låg, bulta och som en märkelig hoop med små hohl, hwilka see uth som war the med en qwarnhacka inslagne, och continuerade thet, tilss långt efter hönssegäll, ja till half dager. Måndagen therpå, om morgonen bittijda, eijfyllest opdagat, dantsade en träskål, af sig sielf rundt omkring på bordet, til thess then kom eena bordsändan, therest then hwälfdes och blev liggandes, Om den dagen hördes intet, men mot aftonen i mörckret begynte ther slås omkring med wedeträn i stugan, uhti the skulle äta, slogs miölkbyttan af bordet, på golfwet.

Om Tijdsdags morgon, tå gossen wagnade, begyntes nytt owäsende i så måtto, at omkring kastades store kudder och alt annat, som war i stugan, och gossen tillijka med sängkläder, kastades med macht af sängen, på golfwet.

Om aftonen tå the skulle äta, slogs maten af bordet, och skeden uhr handen på gossen, samt alt hwad maat,

han fick, och efter thet han eij fick roo til att äta, tog Fadern en smörgås, höll then sielf i handen, och lät gossen bijta, men på slutet togs tuggan uhr gossens munn.

Therpå stöttes gossen 2 gånger af bänken, sedan lyftes han i wädret högt up, at the alla måtte wara hwar andra behielpige 2 och 2 i händer at hålla gossen på bänken. På samma sätt samt med slag och niöpande continuerade intil torsdagsafton, tå en lijten Psalmbook, (Theruti gossen laas) slogs honom uhr handen, kunnandes then som halp til at hålla booken, känna huru thet ryckte, at få booken uhr händerna, Och kunde gossen intet hålla någon bok at läsa eller sijunga utan förr än prästerna warit hos honom; Men efter tiden kunde han sielf hålla booken til onsdagen tå han åter slogs honom uhr händerna. Om Fredagen togs then icke allenast utav händerna, utan ock slogs isönder. Så länge gossen är borte sofwer, så är i huset alt stilla, och när något skall kastas omkring, så sker thet gemenligen ifrån thet stället som gossen är.

Inhyses Pigan Nilla Olofsdotter i samma stugan, berättar at hon eij varit hemma förr Tisdagen d 24 Febr: Men straxt tå hon kom inn i stugan, begynte borden, som efter bakningen woro lagde på en bänk (ther gossen satt) at dansa på golfwet, ett efter annat, Och medan thet gjorde henne ondt, at guds gåfwor så illa medfores, bad hon gossen gå ifrån bänken, bort på ett annat ställe, tå ock bröden blefwo sedan liggande, men ett glas som stood i södra fönstret, slogs bort på golfwet wid norra bänken, men blef doch heelt och oskad. Therpå bad hon gossen gå aldeles uth, thet han ock gjorde, och war alt stilla så länge, men så snart han kom in igen, slogs en ask, som gamla spjkar wore uti, åth golfwet. Thetta owäsende continuerade tils emellan Ons-och Torsdagen, i näst följande weka, tå thet om morgonen bittijada, af hyllan ifrån wäggen neder emellan bordet och bänken, och sönderkrossade thet södra fönstret, och begynte at slå gossens

fader Frenne Niclasson, med hwilket thet hållit ut, att så esomoftast, så länge gossen warit hemma. Hafwandes thet ock på någon tijd, äfwen ock slagit gossens moder åtskillige gånger.

Mågen **Jöns Perssons** berättelse At han hört, när thet bultade och slog i wäggen, har sedt huru både ett och annat slagit omkring i stugan, har hört huru gossen är slagen worden, och sedt när thet med en stor jernhacka Swärfaderen, har ock hört. Huru thet rifwit på Swärfadrens skinnpälts, när han låg hos gossen.

Nygifta dottren **Hanna Frennes** Berättelse är lijka med the andras.

Frenne Niclassons hustru Bengta berättar, såsom the andre, at gossen warit drucken, eller åtminstone haft någon känsla af thet brännewijnet han supit. Berättar ock at hon hafwer hört, när thet slagit gossen, samt sedt, när thet kastat omkring och slagit til hennes Man med hand, som förekommit. Berättar ock (thet de andre äfwenwäl besanna), at hon en morgon måtte ut, at frälsa Mannen och Sonen, tå thet onda them mycket illa handterat, dragit Mannen i skägget, samt sedt wid pass en hand full med hår af hans hufwud, hon säger ock thet dragit skörten af henne sielf 2nne gånger.

Och är allas berättelse, at ehuru galet, ja när thet onda som wärst warit har gossen som aldramäst gläds och haft theraf _ _ _ _ .

Gossen sielf Åke Frennesson 10 år gammal, berättar som the andre, men lägger thetta til, at Katten then han slog til, förswann för hans ögon, sedan han honom slagit, betygar sig en gång sedermera sedt katten, hemma i stugan, säger sig jämwäl sig intet sedt thet som slog honom sielf _ _ _ _ _ under _ _ _ af en smal menniska med _ _ _ _ _ barn och en stoor röd hand at slå hans Fader.

(Den där gossen Åke Frennesson var nog lite lurig, och man kan misstänka att kyrkoherden som skrivit insåg detta!

-Har någon läst eller hört ordet "hönssegäll" som synonym till "hanegäll"?) * * *

Erika från Fagerhult - ett utvandraröde.

Birgitta Nilsson

Erika Nilsson och Johannes Andersson

En målning av Lester Anderson, en släkting i Amerika som målat av ett foto. Denna målning har sen fotograferats av Birgitta Nilsson.

Birgitta Nilsson berättade ons. den 9 nov. 2005 om sin farfars faster **Erika från Fagerhult**.

Historien är mycket lik W. Mobergs ”**Kristina**” i hans romanserie om våra svenska utvandrare i Amerika.

Att Moberg har stött på Erika i sitt researcharbete är t.o.m. troligt, då böckernas ”**Karl-Oskar**” har sin förebild i **Andrew Petersson** (1818-1898) som också levde i Minnesota

under denna tid som historien utspelar sig.

Erika Nilsson (1856-1933) gifte sig i Skånes Fagerhult med **Johannes Andersson** och de ligger begravda på kyrkogården i Brahan, Minnesota.

Johannes åker först till Amerika och lämnar Erika här med 5 barn. Erika följer efter 1891 där ytterligare 5 barn föds. De bosätter sig först i Iowa för att sedan flytta till Minnesota.

Birgittas Amerikaresa 2004, var resultatet av en funnen släkting via Internet. Besök gjordes hos ett flertal andra släktingar i flera stater, bl.a. Minnesota, North Dakota och Kansas.

Birgittas resa förmedlades inte enbart med ord utan även med en hel del bilder, så att vi riktigt kände oss delaktiga i äventyret.

För det var det verkliga.....!

Sten

Rekonstruktion av Vedby och Gråmanstorps kyrkböcker

Åsbo Släkt- och Folklivsforskare har ett projekt för att återskapa Vedby och Gråmanstorps församlingars kyrkoarkiv fram till 1781.

År 1782 brann prästgården i Gråmanstorp. Eftersom Vedby hade samma präst försvann även deras arkiv i samma brand.

Vi behöver er hjälp för att kunna rekonstruera dessa böcker. Har ni i er forskning träffat på någon som varit född, vigd, utflyttad ifrån eller har någon anknytning till Vedby eller Gråmanstorp **före 1781** är vi mycket tacksamma om ni lämnar in informationen.

Har du möjlighet att gå in på vår hemsida, så finns där ett antal inskrivningsformulär. Om du inte har Internet, så kan du lämna informationen via vanligt brev eller personligen till någon i styrelsen. Det är viktigt att du anger källan så noga som möjligt!

På vår hemsida finns det än så länge 90 poster inlagda i databasen.

Julöppethus med Ulla-Grett Johnson "Skolan förr"

Onsdagen den 7 dec berättade **Ulla-Grett Johnsson** om skolan förr.

Ulla-Grett kommer från Munka Ljungby, och hennes mor härstammar från Lärkeröd ända sedan 1600-talet. Hon är mycket intresserad av dialektord och har cirka 7000 i sin samling. Hon berättade t.ex. att *skorex* betyder utskällning och *gostundad* att man tar det lugnt.

Vi fick prov på lustiga uttryck. "*Kokar du gröt i håsorna*" betydde att strumporna hade kasat ner och "*säljer du fläsk*" sa man när underkjolen syntes.

Det är inte enbart gamla uttryck Ulla-Grett samlar på. Nyligen hörde hon ett litet barn som hade kommit fram till att "*Dom som har många rynkor, har många saker*".

Några intressanta årtal i skolan historia

Ulla-Grett började med att berätta om skolor i Rom runt år 30 e.Kr. Redan då använde man bl.a. orden bänk, kateder, magister, krita och tavla. Munkarna förde skolan vidare. Lunds stift var Danmarks ärkestift och den första katedralskolan fanns här redan

år 1065. På 1100-talet fanns det runt 300 skolor. 1539 startades en latinskola i Helsingborg. Eleverna kallades peblinger och de hade rätt att tiggas på Kulla- och Bjärehalvön. År 1650 bestämdes att det skulle finnas en skola i varje socken.

Skåne blir svenskt år 1658 och ganska snart blev det lag på att barnen skulle lära sig svenska. Ulla-Grett berättade att år 1677, när skåningarna skulle avge en trohetsed, så använde de flesta ett bomärke. Bara några år senare, 1681, när en ny trohetsed skulle undertecknas kunde många skriva sitt namn. Hon är även imponerad av att 18 000 barn lärde sig katekesen utantill och dessutom på svenska!

Ängelholms första skola startades år 1812. Det var ett läroverk för besuttna. Det dröjde ända till 1847 innan Ängelholm fick en skola för vanligt folk. År 1842 kom lagen om allmänna skolor.

År 1906 reformerades stavningen så att t.ex. *hvad* blev *vad*. Fr.o.m. år 1936 fick en lärarinna behålla sin tjänst när hon gifte sig. 1946 fick eleverna fria läromedel och 1955 började eleverna läsa engelska i femman. Förskolan infördes 1975.

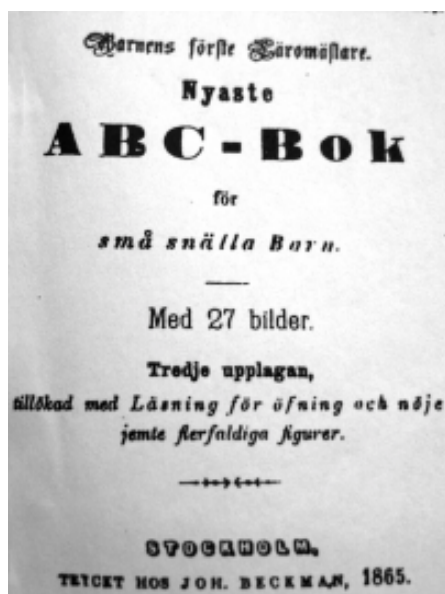

Ulla-Grett

Bygdemål

Ulla-Grett visade gamla böcker och hon avslutade sitt trevliga föredrag med att läsa högt på bygdemål ur sin fjärde bok "*Sännt geck de te i skolan*". Det är en mycket läsvärd bok som även innehåller en ordlista med skånska dialektord och deras förklaring.

Lena RE

En av de gamla läroböckerna som Ulla-Grett visade

Nyutkommen bok

På prosten Hjertstedts tid Liv och händelser i Oderljunga och Perstorp 1810-1845

Detta är en nyutkommen bok av **Guno Haskå**. Han har studerat originalhandlingar från kyrkoböcker, sockenstämmoprotokoll, domböcker, kartor, ortnamnsarkiv m.m. I boken kan man läsa om vad som hände vanliga människor i Oderljunga och Perstorp. Det är ett mycket omfattande material, så allt rymdes inte i boken. Därför har författaren bifogat en CD med 220 sidor text. Boken finns att köpa i vår föreningslokal.

Årsmötet

Hjördis avtackas

Trots det fina vårvädret hade mer än 50 personer kommit till föreningens årsmöte.

Ordf. **Bengt Emgård** hälsade alla välkomna och därefter berättade han lite om vad som hade hänt under året som gått. Glädjande var bl.a. att medlemsantalet hade ökat med 25 st! Vi är nu 320 släktforskare.

Dessutom är Gråmanstorps gravstensinventering klar och de fina pärmarna fanns till beskådan. Det är ett mycket viktigt arbete som har gjorts på flera kyrkogårdar redan, men fler återstår även inom våra häradar.

Sten Svensson tog hand om ordförandeklubban för mötet och **Stina Nilsson** valdes till sekreterare.

Medlemsavgiften blir oförändrad även 2007.

Bengt Emgård omvaldes till ordförande och eftersom **Hjördis Nilsson** avsagt sig så valdes **Kerstin Persson** in i styrelsen.

I övrigt var det i stort sett omval på samtliga poster. I valberedningen blev det omval på Sten Svensson och **Barbro Andréll**. **Bodil Svensson** valdes som ersättare för Ethel Pettersson.

Motioner hade inlämnats angående en utökning från 5 till 7 av antalet ledamöter i styrelsen. Även en som rör kassörens uppgifter hade inlämnats.

Eftersom det finns starka släktskapsband mellan V. Sönnarslöv - Kvidinge och N. Vram - Ekeby finns det ett stort intresse av att vårt arkiv även ska innehålla material från dessa församlingar.

Bengt tackade avgående kassör Hjördis Nilsson för allt arbete som hon hade lagt ner för föreningen med en Bjersgårdslampett och blommor.

Våra husmödrar tackades med blommor för sitt arbete av ordf. Bengt Emgård som därefter tackades av **Birgit Nilsson**.

Lena RE

Ny styrelsemedlem Kerstin Persson

Våra husmödrar Inger & Lena Nilsson tackas

BIRGER OHLSSON BERÄTTAR OM RÄFSERSKAN

Birger Ohlsson berättar

Efter årsmötet trollband **Birger Ohlsson** hela publiken med sin berättelse om räfserskan. Birgers mor växte upp på en bondgård i Vittsjötrakten och den låg granne med fattiggården. Både hon och hennes systrar lyssnade mycket på de fattiga och handikappade människorna som levde där. När Birger var liten förmedlade de dessa berättelser vidare till honom och han var mycket fascinerad.

Lärare i historia

Birger Ohlsson utbildade sig till lärare och har undervisat i bl.a. historia i drygt 40 år vid Vittsjö och Bjärnums skolor. För att få sina skolelever att förstå hur bristfällig den sociala omvårdnaden var i Sverige för hundra år sedan, skrev han berättelsen Råfserskan. I den och alla de andra berättelserna han har gjort, är det en blandning mellan fantasi och verklighet. Birger behåller hemligheten om vad som är sant och inte.

Råfserskan

Råfserskan handlar om en stackars kvinna som kommer till en by en regnig vårnatt. Hon får hjälp i en bondgård, men kan inte berätta sitt namn eller var hon kommer ifrån eftersom hon är stum. Den enda ägodel hon hade med sig är en mycket ovanlig räfsa därav fick hon namnet Råfserskan.

Birger berättar gripande om att folket i byn tar sig an henne och att hon får bo på fattiggården.

Upplösningen

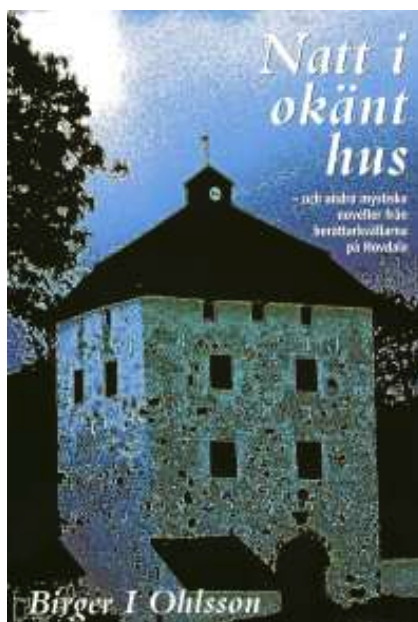
Plötsligt försvinner hon för att efter ett par veckor dyka upp igen. Detta händer flera somrar tills hon en sommardag dränker sig i ån. Många år senare får gåtan en lösning på ett oväntat sätt.

Berättaraftnar på Hovdala

På Hovdala slott har man anordnat berättaraftnar sedan 1994 och då har Birger deltagit varje år. I år ska han delta den 27 juli.

Birger trollband sin publik

Boken

Boken

De berättelserna som han då har framfört har han samlat i en bok som heter "Natt i okänt hus". I den boken finns bl.a. berättelsen om Råfserskan så om du vill veta hur den slutar så kan du köpa boken direkt av Birger (tel. 0451-213 77). Jag har läst bokens alla sju berättelserna med stort nöje. Det är en spännande bok som ger en historisk bild blandad med Birgers fantasi. Han har även gett ut fler böcker.

År 2002 erhöll Birger Ohlsson Hässleholms kommuns kulturpris.

Lena RE

Föreningsmöte den 8 mars med stadgeändring & Magnus Lindskog "Ryttare, dragoner & soldater"

Ordförande Bengt Emgård hälsade föreningsmedlemmar (c:a 40 st) samt kvällens föreläsare Magnus Lindskog varmt välkomna.

Stadgeändring

De ändringar i föreningens stadgar, som godkändes på årsmötet den 11 feb. 2006, godkändes för andra gången på detta föreningsmöte och därmed är ändringarna gällande från 8 mars 2006. Ändringarna gällde utökning av styrelsen med två ledamöter, samt ändring av arbetsbeskrivningen för kassörens arbetsuppgifter.

Bengt Emgård informerade om kommande aktiviteter och lämnade därefter över till kvällens gästföreläsare.

indragna i dessa. Av ovanstående tre olika typer av knektar kan man dela in dem både socialt och hur de fungerade rent organisatoriskt i hären.

-Ryttare, var finast och hade mest betalt och både förflyttade sig och stred till häst.

-Dragon, kom därefter, förflyttade sig till häst men stred till fots.

-Soldater, kunde också kallas för "gemene" eller "menig" soldat, förflyttade sig och stred till fots.

Namnbyte

De olika regementena bytte ganska ofta namn, som exempel kan nämnas K5, som under åren 1658-1807 ändrade namn 5 gånger. K 7 ändrade namn 9 gånger under åren 1758-1882. Detta är förvillande för släktforskare,

Magnus Lindskog

Lennart Hansson, Magnus Lindskog & Bengt Emgård

Magnus Lindskog berättade att han har släktforskat i c:a 20 år och f.n. är ordförande i Österlens Släkt- och Folklivsforskarförening.

Magnus har ett specialintresse, vilket kan sammanfattas under rubriken "Ryttare, dragoner och soldater". Det var alltså detta kvällens föredrag handlade om.

17 olika krig

Under åren 1658-1815 var Sverige och därmed även Skåne involverade i inte mindre än 17 olika krig. Så det är naturligt att tusentals män blev

när man vill hitta en knekt som plötsligt byter regemente.

Inga skåningar

Ett intressant förhållande är att fram till c:a 1700 var alla ryttare i Skåne av icke skånsk härkomst. Anledningen till detta var att Sveriges regent inte litade på de skånska männen, och de fick absolut inte bära vapen här. De skickades därför till regementen norrut, och de gamla svenska områdena fick förse de skånska regementen med manskap.

Fästningar

Soldaterna fanns i städerna på fästningarna. I Skåne fanns fyra fästningar, i Malmö, Landskrona, Helsingborg och Kristianstad.

I fredstid permitterades dessa soldater ut på landsbygden för att arbeta hos bönderna. Deras egna söner var ju kommenderade norrut eller var i främmande land och krigade.

Intressanta årtal

Några intressanta årtal kan nämnas i detta sammanhang.

-1812 Kom allmänna värnpliktslagen utbildningstiden var 12 dagar.

-1841 utbildningstiden var 14 dagar

-1858 utbildningstiden var 30 dagar

-1901 indelningsverket avskaffades och ersattes med en värnpliktsarmé
Utbildningstiden var 8 månader vid Infanteriet och 10 ° månad vid övriga truppslag.

Att Magnus har ägnat mycket tid åt att införska all denna kunskap, som han har, är helt klart. Vad man kanske önskar sig själv är att på ett enkelt sätt få tag i dessa, samt omsätta dem på sina egna "knektar".

Men... det är ju det där med tiden....!

Sten

Jordemodern Magdalena dömd till döden för barnamord

På vårt föreningsmöte onsdagen den 5 april berättade **Kerstin Olsson** från Lund om hur hon av en slump blev intresserad av jordegumman **Magdalena Malmström**.

Kerstin tillbringar somrarna i fiskeläget Vikhög mellan Lomma och Barsebäck. När byalaget för några år sedan hade jubileum kom hon på idén att försöka ta reda på hur gammalt fiskeläget var. Hon letade i arkiv och fann att det var från 1804. Eftersom hon därigenom hade samlat en hel del material, så var frågan om hon skulle slänga det eller...? Svaret blev att hon började skriva en bok om Vikhög som senare gavs ut till 200-års jubiléet.

och hon blir lämnad ensam med ett par barn till att hon föder ett barn natten mellan den 24 och 25 augusti. Det är den gifte **smeden Nils Lindkvist** som Magdalena påstår är far till barnet och hon säger att han sa att barnet var dödfött.

Vid urtima tinget en månad senare erkänner Magdalena att hon har fött barnet men nekar till att ha dödat det. Smeden Lindkvist nekar till allt. Vid obduktionen ser man att barnet hade levt och mördats med slag mot huvudet. Magdalena döms till döden genom halshuggning, men straffet blir efter överklagande ändrat till 6 års fängelse + spöstraff. Senare benådar

Kerstin Olsson

*Nytagen bild av Borstahuset 28
Foto av Kerstin Olsson*

När Kerstin studerade kyrkböckerna hittade hon en jordemoder Magdalena Malmström född 1801-11-18 i Lund. Hade verkligen det lilla fiskeläget en egen jordemoder? Och varför hade hon flyttat dit från Lund?

I ett tidigare husförhör står det att Magdalena har kommit dit från spinnhuset i Norrköping där hon hade suttit dömd för barnamord. Nu blev Kerstin verkligen intresserad. Hon beger sig till Landsarkivet i Lund och tittar i domböckerna. Där står hela Magdalenas historia. Från det att hennes man dör när hon bara är 32 år

kronprins Oscar henne och ändrar straffet till 3 års fängelse + 28 dagar på vatten och bröd. Kerstin berättar för oss att det var många som inte klarade det senare straffet pga att de drabbades av saltbrist men det gjorde Magdalena. Därefter transporterades hon till Norrköping, en resa som tog 21 dagar med häst och vagn.

Kerstin hade hittat Fångförpassningsblanketten i Vadstena och även anteckningarna från fängelset. Efter avtjänat straff fick Magdalena först åka till Linköping för att få pass och

därefter reste hon från Norrköping med båt söderut.

Nu kom hon till Vikhög, troligen för att hennes **dotter Eva** var gift där. Där blir hon senare extra ordinarie barnmorska, men blir tidigt blind. Då flyttar hon hem till dottern som numera bor i Borstahuset 28 och där avlider hon år 1887.

Kerstin skrev ett helt kapitel om Magdalena i Vikhögsboken och senare har hon hittat huset som dottern Eva med familj bodde i och där Magdalena tillbringade sin sista tid.

Det var ett mycket spännande och intressant släktmöte.

Lena RE

Gravstensinventering

I förra tidningen skrev vi om att många av våra kyrkogårdar fortfarande inte är inventerade. Det är bara Färingtofta, Källna, Riseberga, Vedby, V. Sönnarslöv, Gråmanstorp och Klippans kapell som är färdiginventerade.

Nu i sommar är det läge att fortsätta denna mycket givande sysselsättning. Kontakta **Stina Nilsson** i styrelsen så får du/ni mer information. Datorvana är ej erfoderlig. Det kan du få hjälp med.

Red.

Dis Syd och domböcker

Söndagen den 9 april fylldes 47:ans stora sal av DIS-medlemmar. Dis Syd hade valt att ha sitt årsmöte i Klippan.

DIS Syd:s ordf Jan Nilsson

Årsmötet leddes av ordf. **Jan Nilsson**. Många besökare utnyttjade även möjligheten att få hjälp med att lösa problem med Disgen eller tips om hur man skannar.

Föredrag om domböcker

Innan årsmöte höll **Elisabeth Reuterswärd** ett föredrag med titeln

Elisabeth Reuterswärd

“Domböcker som källor till släkt- och hembygdshistoria”.

Hon är väl förtrogen med domböckerna eftersom hon precis är

nybliven pensionär från arbetet som 1:e arkivarie vid Landsarkivet i Lund.

Domböckerna innehåller inte bara brott och straff som man ofta tror. Nej, de är fyllda med skildringar om den tidens människors vardagsliv. Hon rekommenderade att vi skulle inhandla Sveriges rikets lag från 1734. Den finns att köpa i en lättläst nytryckning bl.a. på Rötters hemsida. I den får man en uppfattning av vad som togs upp i domstolar och därigenom finns i domböckerna.

För att hitta något som berör min släktforskning, måste jag veta vilken som är den rätta domstolen. Det var olika om det var på landsbygden eller i städerna. På landsbygden gick målet först till häradsrätten. Den sammanträdde bara ett par gånger per år. Om något grövre brott inträffade mellan de olika tingen så kallade man till urtima ting. I städerna var första instans kämnärsrätten. Vid grova brott eller om det rörde adeln, så gick det direkt till hovrätten.

Register

Eftersom domböckerna ofta är mycket tjocka, är det en fördel om man hittar något register. Det finns ibland ett stämningsregister, men det finns inte i domboken. Här kan man bl.a. hitta kvinnor som stämts för hor och förhoppningsvis vem som döms som

far till ev. oäkta barn. Om man hittar något intressant i dessa listor, så är det inte säkert att det finns med i domboken. Många gånger blev det nämligen förlikning. Personer som inte stäms utan häktas står inte heller i detta register. Sök då i länsstyrelsens diarium!

De som dömdes till böter finns i saköreslängden och den finns ofta längst bak i domboken. Där finns naturligtvis inte de som frikändes.

Sökning i arkiven

För att veta vilka handlingar som finns på landsarkivets i Lunds kan man gå in på deras hemsida <http://www.ra.se/lla/>. Största delen av deras arkiv är sökbart via en länk till <http://www.nad.ra.se>.

Jag gjorde en sökning på Gråmanstorp och blev positivt överraskad.

Kompendium

Elisabeth Reuterswärd har gjort ett litet kompendium “Så söker man i Domböcker” som är en vägledning för släkt- och hembygdshistorikare. Den säljer hon för 25 kr och den har jag bl.a. som källa till denna artikel.

Lena RE

Intresserade åhörare på mötet i Klippan

HÖSTENS SLÄKTFORSKARDAG MED ANBYTE

Lördagen den 14 oktober är det dags för årets SLÄKTFORSKARDAG MED ANBYTE på Studiegården 47:an (Storgatan 47) i Klippan kl.09:00.

Huvudsyftet med dagen är att vi träffar så många som möjligt för att Du skall kunna knyta kontakter och utbyta information med andra som forskar inom just "Ditt område".

För att Du skall kunna hitta andra forskare som arbetar inom områden som Du är intresserad av får Du ett register som vi sammanställt och som visar alla deltagares forskningsområden (församlingar, släkter och specialforskning).

Tag gärna med Dig antavlor, släktarbeten, kartor och liknande som Du tror kan vara till glädje och nytta för andra att ta del av.

Aktiviteterna i stora lokalen pågår fram till kl 16.00. Vi har även öppet i föreningslokalen fram till kl. 12:00, men på eftermiddagen är föreningslokalen stängd. Vi har ju bara SLÄKTFORSKARDAG MED ANBYTE en gång om året och möjlighet till individuell forskning i föreningslokalen har vi mer än 40 gånger om året på Öppet Hus.

För Er som önskar serverar vi en lättare lunch vid 12-tiden (kostnad 40 kr. inkl. dricka)

Kostnad för anbytdagen är 75 kr. inkl. deltagarförteckning, församlingsregister, morgonfika och eftermiddagskaffe.

Anmälan, som är underlag för deltagarförteckning och församlingsvis ordnat register, bifogas detta nummer. Vi ber att Du före den 15 september sänder den till: **Bengt Emgård, Hörsdal 2361, 264 92 Klippan /e-post adr. bengt.emgard@pobox.com**

PS. Om Du inte har några förändringar eller tillägg till Din anmälan från förra året, räcker det med att Du ringer och anmäler Dig.

Släktforskdagar i Stockholm 12 – 13 augusti 2006

Släktforskdagarna 2006 blir en levande, inspirerande och rolig mötesplats oavsett om du är ovan eller erfaren släktforskare. Det kommer att finnas många aktiviteter, upplevelser, föreläsningar och möten där du kan utbyta tankar, erfarenheter och idéer. Dessutom träffar du som besökare: släktforskar- och hembygdsföreningar, förlag, antikvariat, arkiv, museer, studieförbund, bibliotek, researrangörer, leverantörer av datorer, skanners, skrivare, lagringsmedia, tillbehör, bredbandsoperatörer och många fler.

I samband med Släktforskdagarna samlas Representanter för samtliga 160 föreningar anslutna till Sveriges Släktforskarförbund till Riksstämman. Förbundet firar samtidigt sitt 20-årsjubileum.

Föreläsningsprogrammet börjar ta form. Observera att programmet ännu bara är preliminärt. Rubrikerna visar emellertid att det är bredd på utbudet. En av föreläsarna är Marianne Söderberg som ska berätta om konsten att berätta en släktsaga.

FÖRELÄSNINGAR 2006

Allmänna ämnen

Marianne Söderberg - Det var en gång...

Att berätta en släktsaga

Anders Thornström - Den digitaliserade släktforskaren

Henric Åsklund - Komponera ett eget släktvapen

Per Clemensson - "Bröderna Larsson".

En emigrantagent och hans arkiv

Kalle Bäck - Kan man lita på domboken?

Ett föredrag om källkritik

Per Nordenvall - Riddarhuset och adelsforskningen

Kungliga Hufvudstaden

Göran Alm - Stormaktstidens Stockholm. Hufvudstaden under ätterna Vasa och Pfalz

Virve Polsa - Ätten Holstein-Gottorp i Sverige

Ted Rosvall - Ätten Bernadotte, den nya dynastin

Lars O. Lagerqvist f.d. museidirektör - Svensk mynträkning - världens krånligaste?

Mångkulturella föreläsningar

Carl-Henrik Carlsson - Judisk släktforskning

Inger Vidja - Folkkultur i land och stad

Kalle Bäck - Svenskarna! Så ser utlänningar på oss, och så ser vi på oss själva

Dessutom föredrag om Samisk forskning, Resandeforskning, Estland och Estlandssvenskarna, Sverige och Nord-Tyskland, Svenskyborna och mycket annat.

Mer information hittar du på nätet: www.stockholm2006.se

Källa: www.stockholm2006.se

Vad gör jag om jag har glömt bort användarnamn och/ eller lösenord?

Klicka in dig på ”Nytt lösenord” som du hittar i huvudmenyn (Bild 1)

(Bild 1)

I fältet för e-post skriver du in din e-postadress (samma som du använde när du blev medlem på hemsidan) och tryck sedan på ”Skicka lösenord”. (Bild 2).

(Bild 2).

Nu kommer du att få ett e-mail som innehåller ditt användarnamn och en bekräftelsekod, gå till samma sida som när du frågade efter ditt lösenord och fyll i ditt användarnamn och bekräftelsekoden som båda finns i e-mailed, klicka på ”Nytt lösenord”, då kommer

(Bild 3)

du att få ett e-mail som innehåller det nya lösenordet. (Bild 3)

Web-mästarna

Nyheter i arkivet

- < **Födda, döda, vigda 1689-1934 N. Vram** – mikrokort
- < **Gravstainsinventering Gråmanstorp** av Margareta Bergman, Inger Nilsson & Agneta Rosengren – 11 pärmar
- < **Släkten Lindgren** – släktarbete av Sten Lindgren
- < **Husarer i V. Sönnarslöv** av Brita Danielsson
- < **På prosten Hjertstedts tid. Liv och händelser i Oderljunga 1810 - 1845** – bok av Guno Haskå
- < **Livet på landet. Min barndoms by i 1900-talets ungdom** – bok av Kaj Svensson. Spannarpsortens hembygdsförening
- < **Tåstarps by och Brandsvig** – bok av Tåstarps hembygdsförening
- < **Natt i okänt hus** – bok av Birger I Ohlsson. Gåva av författaren efter föreningsmötet.
- < **Utvandring från Kronoberg** – bok av Ulf Beijbom. Gåva av Klippans bibliotek
- < **Väckelsångboken 1994** – gåva av Klippans bibliotek
- < **Urshults krönika 2000** – gåva av Klippans bibliotek
- < **Urshults krönika 2001** – gåva av Klippans bibliotek
- < **Indelta skånska dragoner, husarer och infanterister** – CD av Guno Haskå

Norra & Södra Åsbo härad

Program hösten 2006

- Ons. 20/9 kl.19.00** Magnus Olofsson berättar om "De Tullbergiska oroligheterna"
- Lör 14/10 kl.09.00** Vår traditionella släktforskar dag med anbyte, utställningar materialförsäljning och möjlighet att söka i databaser. Se separat inbjudan!
- Ons. 15/11 kl.19.00** Niklas Hertzman berättar om "Trumpetare i Skåne"
- Sön. 3/12 kl.13.00** Skyltsöndag. Glögg & pepparkakor, utställning m.m.
- Ons. 6/12 kl.19.00** Julöppethus. Nils Ljunggren visar filmcollage från Klöva Hallar 1998 & 2000.

ÖPPET HUS

måndagar kl.10 - 16	11/9, 25/9, 9/10, 23/10, 6/11, 20/11
fredagar kl.13 - 16	15/9, 29/9, 13/10, 27/10, 10/11, 24/11
lördagar kl.09 - 12	30/9, 28/10, 25/11

**Alla aktiviteter är på Studiegården 47:an, Storg 47, Klippan
Se även vår hemsida www.aasbo-gen.com och HD/NST**